

La setmana de....

Rafael Ribó

2004: ADÉU A UN ANY MASSA MARCAT PER LA VIOLÈNCIA

RAFAEL RIBÓ

Rafael Ribó Massó va néixer a Barcelona el 10 de maig del 1945. Va ser elegit Síndic de Greuges de Catalunya el 17 de juny del 2004. Llicenciat en Ciències Econòmiques i en Dret per la Universitat de Barcelona (UB), és doctor en Ciències Polítiques, Econòmiques i Comercials per la mateixa universitat i Master of Arts in Political Science per The New School for Social Research de Nova York. És professor titular de Ciència Política i ha exercit la docència des del 1970 a la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat Pompeu Fabra, The American College i The New School for Social Research.

Va ser secretari general del PSUC, president d'IC i diputat al Parlament i a les Corts.

Cada diumenge, un personatge reflexiona sobre alguns dels temes de la setmana

Acaba l'any. Durant aquesta setmana, els mitjans de comunicació han fet balanç d'aquest 2004 que se'n va. A nivell global, no podem dir que sigui gaire bo. La guerra de l'Iraq i l'atemptat de Madrid són dos dels temes més recordats. D'altres, també amb grans dosis de violència, es repeteixen any rere any, com el conflicte entre Israel i Palestina. També s'han incrementat els casos de violència domèstica.

Tampoc s'ha avançat gaire en el camí d'un món més just. Les desigualtats entre països rics i pobres són cada vegada més grans i el continent africà especialment és cada vegada més el vagó de cua del nostre planeta. Si barregem els dos elements, violència i empobriment, les conseqüències són encara més terribles. Un exemple paradigmàtic de violència i pobresa el trobem aquest any a la regió de Darfur, al Sudan, amb milers d'assassinats i desplaçats per una brutal guerra civil.

TSUNAMI

La força de la naturalesa

El 2004 s'acomiada amb una catàstrofe natural de grans proporcions. Si bé és veritat que el sísmic que ha provocat aquest tsunami a l'Àsia ha estat el més gran dels últims 40 anys, sempre ens queda l'interrogant de saber quantes víctimes hi hauria hagut si s'hagués produït al primer món. Les onades no es poden parar, però sí que en societats més organitzades i amb més recursos econòmics i tècnics, s'hauria aconseguit evacuar algunes zones costaneres gràcies a avisos previs, ja que en molts llocs les onades gegants van trigar hores a arribar al litoral.

I una segona reflexió, moltes de les zones devastades són importants centres turístics per a persones del primer món que fugen del fred dels seus països per gaudir del sol i les càlides aigües de l'Índic. Sovint tinc la impressió que aquestes grans inversions, com també passa al Carib, no acaben de ser el revulsiu que aquests països necessiten i que els guanys d'aquests complexos se'n van molt lluny. Ara, per desgràcia, ja no tenen ni això. S'hi imposa començar de zero.

ESTRANGERIA

Un reglament amb mancances

L'últim Consell de Ministres del 2004 ha aprovat el reglament d'estrangeria, que donarà pas a un període de regularització extraordinària que ha de durar tres mesos. Tot i que el nou text significa un avenç considerable respecte al vigent, considero que té aspectes millorables.

El més problemàtic crec que serà el termini de tres mesos per presentar la sol·licitud, donada la lentitud que ha

demostrat tenir l'Administració en aquest camp, i també tenint en compte la gran quantitat de persones que intentaran acollir-se al procés, que obliga, entre altres coses, a obtenir declaracions sobre antecedents penals en els països d'origen o a aconseguir un contracte de treball. S'hauria d'allargar el termini o complementar la documentació amb posterioritat als tres mesos.

Malgrat aquest termini tan curt, confio que l'Administració posarà tots els mitjans tècnics i humans necessaris per demostrar que els que considerem insuficients els tres mesos estem equivocats.

No acabo tampoc de veure clar que l'empadronament sigui l'únic mecanisme de prova de la residència, ja que molts immigrants no s'han empadronat després de la reforma de la llei que permet a la policia accedir a les dades del padró.

Des del Síndic de Greuges hem fet també unes altres consideracions, com donar un major protagonisme a l'Administració local i autonòmica, i també hem recomanat una major atenció als menors estrangers no acompanyats. També hem advertit que no es té en compte els treballadors autònoms.

Aquest reglament i el procés de regularització que comportarà ha despertat moltes esperances entre el col·lectiu d'immigrants, molts dels quals ja fa anys que estan entre nosaltres, però no han pogut regularitzar la seva situació per raons diverses i per una llei que sempre ha estat, fins

ara, més aviat restrictiva.

Confio que l'Administració, des del rigor, però també des de l'eficàcia, ajudi a no decebre moltes d'aquestes esperances per simples problemes burocràtics de paperassa i que en aquesta ocasió, més que mai, sigui el menys freda possible.

SORT

Una altra mirada al Pallars

Sort i el Pallars Sobirà són notícia quasi segura dos dies a l'any: el 22 de desembre i el 6 de gener, quan es canten els números de la grossa de Nadal i la del Nen. Després, pràcticament desapareixen dels mitjans de comunicació i del nostre record. Pocs dies abans del sorteig de la loteria de Nadal vaig estar a Sort en una de les visites que, com a Síndic de Greuges, faig a diferents indrets de Catalunya per acostar la institució a la gent i conèixer de primera mà els seus problemes. Allí vaig sentir i rebre les queixes de la gent del Pallars.

Mentre que tot el món pot comprar loteria de Sort per internet, els habitants de la capital del Pallars Sobirà i de la resta de la comarca pateixen problemes de comunicacions -no tots els pobles tenen pista asfaltada per arribar-hi i disposen d'un transport públic escàs-, sanitaris -falta de metges especialistes a la comarca i haver de fer desenes de quilòmetres per una simple radiografia- o de telecomunicacions -problemes telefònics

en molts petits pobles sense accés a internet.

A més, els veïns denuncien que la comarca està amenaçada per diferents projectes urbanístics i pel pas d'una gran línia d'alta tensió provinent de França coneguda com l'auto-pista elèctrica.

Administracions, institucions i mitjans de comunicació, potser hauríem de girar més sovint la vista cap a realitats com aquestes i no només dos dies a l'any.

2005

Inici amb esperança

M'agradaria acabar aquestes reflexions amb un missatge d'esperança. Aquest mig any que he passat com a Síndic de Greuges m'ha ofert la possibilitat de conèixer realitats i de parlar amb persones que treballen en camps molt difícils i que intenten millorar aquest món tan complex. Ens hem relacionat amb gent de diferents àmbits com les presons, les escoles, amb entitats que treballen amb els exclosos socials, en defensa del medi ambient, a favor de la convivència... Són persones, professionals o voluntàries, que amb gran dignitat i entusiasme, estan intentant treballar per millorar situacions molt complicades.

El món també està en mans d'aquesta gent, que treballa en favor de la igualtat i la justícia; per això estic convençut que el 2005 serà millor que el 2004. Bon any a tothom. ■